Om Prince Rupert, B. C., och dess näringar

Fiske, handel och sjöfart visa tendenser till framåtgång. Nyuppförd sädeselevator. Utvidgningar av hamnanläggningarna. — Skandinaverna intaga framstående plats i staden.

FÖR S. C. T. AV Y. M. WILHELMSON.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Skandinaverna intaga en framstående plats i Prince Ruperts historia och utveckling. Många av dem ha gjort lysande karriär till heder för dem själva och för skandinaverna i allmänhet. De mest bemärkta äro:

Konsul Olof Hanson, som vid 18 års ålder kom till Canada såsom immigrant, och sedan arbetat sig upp till att vara en av provinsens allra förnämste affärs- och industriledare. Till sina många tidigare krävande befattningar har konsul Hanson nu lagt

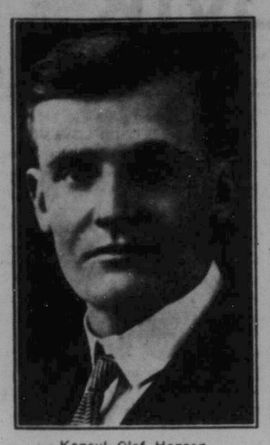

Konsul Olof Hanson.

ännu en, i det han sedan årets början är president för handelskammaren i Prince Rupert. Anmärkningsvärt är, att han blivit kallad att fylla ej mindre än ett 20-tal förtroendeposter, vilka samtliga han sköter med noggrannhet och ett levande intresse för det allmännas bästa.

Flera gånger har konsul Hanson blivit anmodad inträda i den federala politiken men har hittills ej sett sig i stånd att på grund av sina vidlyftiga affärsintressen ägna sig häråt.

* * *

Konsul John Dybhavn kom till Canada 1908 efter att förut hava varit verksam såsom köman i Förenta staterna. Är numera expert

Konsul J. Dybhavn.

inom fiskeribranschen samt en av de ledande affärsmännen härutinnan i Prince Rupert. Konsul Dybhavn har i flera år arbetat inom olika organisationer, varit ledamot av stadsrådet samt medlem av handelskammaren.

* * *

Oscar Larson, vilken genom ådagalagt nitiskt arbete inom Prince Rupert sistlidne februari valdes till ledamot av stadsrådet. Att en svensk erhöll detta hedersuppdrag visar mera

Oscar Larson.

än väl, att svenskarna äro kända och erkända i staden, och mr. Larson är väl värd en komplimang för sitt intelligenta och framgångsfulla arbete.

* * *

Biografi och levnadsbeskrivning över samtliga dessa trenne personer hava redan förut varit publicerade i denna tidning. De äro så väl kända, att någon ytterligare presentation ej behöver göras.

* * *

På vidstående bild synes en av såväl Prince Ruperts som Vancouvers äldsta pionjärer, mr. Frans William Hart, hos vilken jag avlade ett besök och fick höra hans skiftesrika livs historia. Mr. H. förtalte mig sålunda.

Han var född i Knoxville, Ill., år 1856. Fadern och modern kommo från Jönköpingstrakten och emigrerade 1848 till Amerika, varest de togo upp land i Andoverkolonien. Deras resa försiggick på ett ur modern synpunkt säregen men dock efter dåtida metoder synnerligen praktiskt sätt, i det att de från hemlandet medförd en kärra över havet, skaffade sig vid ankomsten till Amerika ett par oxar och körde med sin smålandskärra hela vägen fram till nyssnämnda kolonin.

Mr. Hart genomgick först svensk skola, med avgångsexamen vid 10 års

F. W. Hart.

ålder, så engelsk skola samt slutligen högskola. Vid 14 års ålder konfirmerades han i Kansas av pastor Setterdahl, som fortfarande är i verksamhet i Illinois. 21 år gammal förskaffade han sig hyrkuskaffär, och tog året därpå åter värvning i det då pågående amerikanska kriget mot indianerna tjänande såsom spejare.

År 1885 reste mr. H. till platsen för nuvarande Vancouver, på den tiden kallad Granville, och började där möbelaffär samt begravningsbyrå. Han uppförde också "Hart's Opera House" å Carroll street, där gång efter annan de dåvarande Granville-borna hugnades med skådespel. Mr. Hart omtalade, att på den tiden alla sammankomster och rådplägningar hölls omkring ett stort träd känt under namnet "the old maple tree". Då platsens namn år 1886 ändrades till Vancouver valdes under detta träd stadens första borgmästare ävensom stadsråd, och mr. H., blev den, som uppförde första huset i den nya staden. Strax därefter den 13 juni 1886 härjades Vancouver av en ödeläggande eldsvåda, som svårt ramponerade staden, varvid bland annat ovannämnda, historiska rykbara träd nedbrann.

Samma år byggde mr. H. också triumfbåge för att välkomna det första inkommande tåg till Vancouver över den just då fullbordade Canadian Pacific-järnvägen.

I Vancouver stannade mr. Hart 10 år och for sedan söderut men återkom strax därefter norröver med vistelse på skilda ställen, bland annat i Rossland, där han byggde hus och var ägare till posthusbyggnaden.

1898, då guldrusningen till Klondyke pågick, sålde han ut i Rossland och reste till gulddistriktet. Till att börja med öppnade han affär i Dyea men lade inom kort under sig all handel på platsen.

Enligt mr. H:s förmenande funnos på den tiden 100,000 guldsökare och äventyrare i Dyea eller trakterna däromkring. H. byggde och sålde hus, handlade med tomter, var begravningsentreprenör och så vidare, och på allt gjordes stora förtjänster. Den dagliga omsättningen i hans 6 affärer var från $5,000 till $15,000, men Hart ansåg den dag vara mindre lyckad, då han endast sålt för $5,000. På endast några få månaders tid hade han gjort sig en förmögenhet.

Man väntade i Dyea, att den hastigt växande staden skulle gå en lysande framtid tillmötes så mycket mera som i kongressen förslag framkommit om, att järnväg skulle byggas dit. Men reaktion skulle dock komma och detta hastigare, än någon kunnat ana. En morgon ankom ett telegram med meddelande, att kongressen utsett Skagway i stället för Dyea att erhålla järnvägsförbindelse. Detta budskap kom såsom en blixt från en klar himmel, ty därigenom hade med ens all egendom i Dyea blivit värdelös. En vild panik utbröt i guldgrävarestaden, vilken inom kort låg lika öde som den gjort före upptäckten av guldförekomster.

Efter att ha lämnat Dyea for mr. Hart till Dawson city, där han började efter samma principer. På några månader hade han åter intjänat den aktningsvärda summan av $150,000.

Senare blev han dock sjuk samt reste söderut. 1908 ankom han till Prince Rupert och startade möbelaffär. Också i denna stad blev mr. H. en av de tidigaste pionjärerna. Han har sett Prince Rupert växa upp från en liten landsby till den lovande hamnstaden av idag och uttalade sig mycket förhoppningsfullt om stadens framtid. Mr. H. är ännu i full verksamhet såsom kontraktör för husbyggnader och hade under våren ett 40-tal byggnader under uppförande. — Mr. H:s första hustru dog 1913, men 4 år senare gifte han om sig. Bor numera i Prince Rupert men företager nästan varje år vittomfattande resor i Förenta staterna och Canada, vilket speciellt är av intresse för honom, enär han minnes nästan varje stad och plats alltifrån den tid, den endast var en del av de befolkade bygderna.

* * *

En annan Prince Rupert pionjär är: Carl J. Johnson, som foddes 1860 i Misterhults socken, Kalmar län. I hemlandet tog han först värvning såsom soldat och trivdes väl med det friska och härdande livet i kronans tjänst. 1887 ankom han till Canada efter att förut en del år ha arbetat på järnvägsbyggen i Förenta staterna. 1897 var han sysselsatt med liknande arbeten i British Columbia och slog sig slutligen 1909 ner i Prince Rupert, dr han alltsedan dess varit bosatt. Mr. J. har tillsammans med sin hustru, Anna Blomquist, en hemtrevlig villa i staden. De njuta där av en välfrtjänt vila efter ett långt och arbetsfyllt liv och följa ständigt med intresse dagens händelser.

* * *

John Loen var född i Norfjord, Norge, år 1892, kom 1909 till Minneapolis och reste under 3 a 4 års tid omkring till olika platser. 1912 for han till Vancouver och året därpå till Prince Rupert, varest han fick anställning vid Canadian National järnvägen.

Mr. L. är nu byggnadsförman med brokonstruktioner såsom specialitet. Hans verksamhet är förlagd mellan Prince Rupert och Red pass, en sträcka på 675 mil.

Hans hustru härstammar från Jylland, strax söder om Skagen, Danmark, och emigrerade 1916 till Canada.

Mr. Loen är mycket intresserad av fotografering. Han har ett helt album med vyer tagna från platser omkring järnvägen, där han arbetat. Roar sig också på lediga stunder med att skriva reseskildringar och berättelser och hoppas på att framdeles kunna äga mera tid däråt, så att han får större nytta av sin säkert goda stilistiska förmåga.

* * *

Christ Johansen var född invid Narvik, Ofoten, Norge, år 1886. Vid 18 års ålder utvandrade han till Förenta staterna att söka sin lycka och kom till Canada 15 år senare. Mr. J. har någon tid varit anställd såsom smältareförman i Anyox. Är numera arbetsförman vid gatubyggena i Prince Rupert och bosatt i staden.

Två gånger har han varit i Norge att bese gamla, från barndomen välkända trakter. Sista gången passade han på att sätta kronan på verket genom att gifta sig med Lotta Aas från hemtrakten. Har två barn.

* * *

Just. Johnson föddes i Fredriksstad, Norge, år 1888. 1920 gifte han sig med Ruth Tobiason från samma stad, varifrån de för 2 år sedan emigrerade till Canada och ankommo till Winnipeg. Efter någon tid styrdes kosan längre till British Columbia med längre eller kortare uppehåll i Nelson, Rossland, och Trail. På den senare platsen stannade de dock endast två månader. I mars 1925 flyttade de till Prince Rupert, där mr. J. arbetar på ett bageri.

Lediga stunder fördriver mr. J. genom att begiva sig ut på fiske och inbjöd mig att taga en tur i den nya båten. Från båtvarvet gick färden på det spegelblanka vattnet utefter kusten av Kaien Island förbi sädeselevatorn, som höjde sig stor och mäktig; en fyr synlig långt utifrån havet passerades, och likaså en nära Prince Rupert belägen radiostation. Allt emellanåt fingo vi napp av några välvilliga men alltför nyfikna fiskar. Till sist började fångsten antaga sådan storlek, att den ädla farkosten gjorde vissa ansatser att vilja sjunka i havets djup, men dessbättre räddades våra dyrbara liv undan förgängelsen. — Eventuellt tänker mr. J. att senare inköpa motorbåt och helt hängiva sig åt fiske.

* * *

Bernt Bendriksen, 27 år gammal och härstammande från Björkö, 4 norr om Harstad Norge, kom förra våren tillsammans med hustrun, Othelia, till Canada. De reste direkt ut till Prince Rupert, där mr. B. nu arbetar såsom snickare. Efter allt att döma trivas de väl i Canada.

* * *

Thor Johnson föddes i Övre Vats, Ryfylke, Norge. För 25 år sedan kom han till New Westminster, B. C. och fiskade i 8 år på Fraser river. 1910 flyttade mr. J. till Prince Rupert-trakten, varest han någonstid arbetade på ett "kanneri" vid Naas river. Alltsedan 1915 är mr. Johnson innehavare av klädesaffär i Prince Rupert tillhandahållande alla slags ekiperingsartiklar.

* * *

Vid en andra resa till Prince Rupert för vidare befordran mot södern råkade jag helt plötsligt på en man, som tilltade på mig som besatt då jag promenerade genom tåget. Plötsligt upplät han sin mun och sade: "Är det inte du, som skriver för S. C. T. och Norröna?" — "Jo, det är jag som har den äran", meddelade jag högtidligt intagande en pose a la Napoleon Bonaparte. Bekantskap blev snart stiftad, varvid det befanns, att mr. Johnson — så hette han — hade observerat mitt respektingivande konterfej i dessa samtidens förnämsta kulturpublikationer.

John Johnson satte sistlidna höst för första gången sin fot på canadensisk mark och har under vintern arbetat i skogarna runt Kenora, Ont. Därmed trivdes han väl, ehuru han tyckte, att där var bitande kallt. Nu befann han sig på resa till Ketchikan, Alaska, via Prince Rupert, att fiska tillsammans med en kamrat. God fiskelycka, mr. Johnson.

Peter Heenan fördömer Meighens tillvägagångssätt.

(Forts. fr. sid. 1.)

hen på ett eller annat sätt ämnade omintetgöra alla de frisinnade lagförslag, som passerat underhuset, och med detta som mål försmådde han icke att använda sig av vilka medel som helst.

Nästa fråga var: **"Vilken åsikt hyser ni med avseende å tullundersökningen?"** Härpå svarades, att nämnda undersökning icke ådagalagt något som kunde ställas den dåvarande liberala regeringen till last, och att den rapport och de rekommendationer, som framlades av undersökningskommissionen, borde ha antagits av parlamentet, ty den var opartisk på samma gång som den var praktisk och rekommendationerna omfattade alla de åtgärder, som erfordras för att sätta ett stopp för oegentligheterna inom tullväsendet. Mr. Heenan klandrade skarpt det konservativa tillvägagått att per omvägar och genom en s. k. "viskningskampanj" söka misstänkliggöra den liberala administrationen. Duncanrapporten hade framlagts för underhuset och dess innehåll var känt för alla representanter, varför det faktum, att de konservativa nu söka genom alla till hands stående medel och genom mer eller mindre snygga metoder skandalisera f. d. regeringsmedlemmar, var ett tillitag, som bär vittne om ett avskyvärt moralbegrepp hos de konservativa. Mr. Heenan påpekade vidare, att det ingalunda varit Kings mening att söka rädda sig från ett slutgiltigt utslag angående misshälligheterna inom tulldepartementet. Premiär Kings av sikt med att begära parlamentets upplösning var, att sedan alla av underhuset antagna lagförslag ratificerats vädja till landets högsta domstol och sista instans, nämligen folket, och låta väljarne avgöra, huruvida hans administration var ansvarig för förhållandena inom tulldepartementet eller icke. Att vädja till underhuset med det intrigsspel, som då försiggick, och med den sammansättning, det då hade, var, enligt Mr. Heenans åsikt, att vädja till en domstol, som icke var kompetent eller rättvis nog att fälla ett opartiskt utslag. Mr. Heenan framhöll vidare som sin åsikt, att undersökningarna inom tullväsendet böra fortsättas och fullföljas av en juridisk kommission, samt att dessa undersökningar omfatta alla tullhamnar i Canada.

Den tredje frågan lydde: **"Vad är eder åsikt angående det sätt, varpå parlamentet upplöstes?"** Vid denna frågas framställande blev Mr. Heenan verkligen varm i rocken, som det heter, och svarade med ett enda ord: "Damnable!" Han åskådliggjorde på ett klart och träffande sätt hurusom Mr. Meighen vid icke blott detta tillfälle utan även åtskilliga gånger förut vanhedrat allt vad författning heter och konstituerat sig själv autokrat eller envåldshärskare av en typ som numera icke har det ringaste existensberättigande. Som belysande exempel härpå framhölls en del episoder från strejken i Winnipeg 1919, då Meighen för att skyla de av hans kumpaner, som olagligt arresterat strejkledarne, gick i författning om att få en lagparagraf om deportering antagen inom loppet av några timmar. Samma envåldshärskarespel hade gjort sig gällande med avseende å tillsättandet av den provisoriska regeringen. Fem a sex tillfälliga ministrar hade blivit utnämnda att tjäna utan lön och att vardera sköta två a tre departement som under alla omständigheter kräva en persons odelade tillsyn. I och med detta etablerades, i den händelse Mr. Meighen återväljes, ett ytterst farligt prejudikat, ty därmed tillerkännes vilken person som helst rätten att utnämna ministrar utan att folket gives tillfälle att godkänna desamma. "Varifrån skola de medel komma," frågade Mr. Heenan, "varmed dessa ministrar skola avlönas?" och härpå svarade han själv, att de naturligtvis komma att tagas från statens allmänna kassa, dock utan att landets befolkning givit sitt godkännande därtill.

"Är författningsfrågan en verklig sådan?" spordes det. Och på denna fråga svarade Mr. Heenan, att folket bör en gång för alla avgöra huruvida Canada skall utgöra en kronkoloni eller en självstyrande dominion. "Den tid är förbi, då krönta huvuden eller deras ställföreträdare äga rätt att topprida det folk, över vilket de av en eller annan orsak i enlighet med författningens bestämmelser och genom folkets representanter i parlamentet uttalade vilja blivit satta att regera. En regents makt sträcker sig numera till blott vissa gränser, och han är framför allt förpliktad att följt främste ministerns råd. I den händelse Mr. Meighen återväljes, har Canadas folk satt ett vapen i händerna på autokratien, som kan framdeles användas till folkets egen nackdel."

"Har ni någon särskild vädjan att framföra till det skandinaviska folket i eder valkrets?" "Jo, det har jag. Jag vet, att folk, som härstammar från de skandinaviska länderna äro frihetsälskande sådana och framför allt besjälade av den åsikten, att ett land bör under alla omständigheter styras av folkvalda representanter. Med kännedom om detta vill jag uppmana skandinaverna i detta valdistrikt att med liv och lust taga del i den politiska fejd, som nu pågår, och att på allt sätt värna vår frihet som självstyrande nation. Det är även till skandinavernas egen direkta fördel att visa större intresse i politiskå frågor, ty flera av de lagar, som nu äro till finnandes i våra lagböcker, äro diskriminerande mot icke blott skandinaver, utan även andra folk." Som exempel härpå framhöllos vissa bestämmelser i den s. k. "Workmen's Compensation Act" i Ontario, en lag, som t. ex. bestämmer, att skandinav, som totalt berövats sin arbetsförhet och önskar resa tillbaka till sitt fädernesland, icke kan erhålla full skadeersättning, om han så gör, under det att denna förmån tillerkännes personer, som härstamma från Storbritannien. Skandinaverna böra därför fylka sig kring sådana personer, som kunna och äro villiga att föra deras talan i de lagstiftande församlingarna, "ty," sade Mr. Heenan, "jag ånser en sak som denna vara orättvis mot ett sådant upplyst och på alla sätt högaktat folk som skandinaverna."

Ovanstående är som nämnt korta sammandrag av de svar, som gåvos å våra frågor, och mycket mer vore att nämna om detta samtal, men utrymmet tillåter oss icke att fortsätta därmed. Vi vilja dock till sist uttrycka den förhoppningen, att skandinaverna i Kenora valkrets som en man understödja Mr. Heenan vid valurnorna.

Hon. King entusiastiskt mottagen i Winnipeg.

(Forts. fr. sid. 1.)

borde stå utanför all politik men som icke förty kommer att riskeras skulle Meighens parti bliva majoritetsparti vid det kommande valet.

Konstitutionsbrottet (the Constitutional Violation) analyserades grundligt. Mr. King påpekade att på grund av de intriger, som hade pågått allt sedan sessionens början och de intryck som dessa intriger gjort på vissa grupper inom "House of Commons and the Senate", beslöt han att gå till vicekonungen (Governor-General) för upplösning av parlamentet. Begäran blev nekad i stick och stäv mot konstitutionen. Då återstod intet annat än att resignera. Här framställde mr. King en fråga till mötet: "Gjorde jag rätt?" Och från alla sidor ropades "yes you were right." Han påpekade att guvernören begick nästa felsteg när han utnämnde Meighen till premiär och mr. Meighen bröt emot konstitutionen när han antog kallelsen ty båda kunde väl inse omöjligheten för Meighen att samla en arbetsduglig ministär. Försöket varade också endast två och en halv dag. Mr. King påvisade att guvernören, enligt konstitutionen icke hade rätt att neka "dissulution" emedan Canada var en självstyrande nation på samma nivå som Storbritannien. Canada kunde icke jämföras med de besittningar som voro "Crown Colonies". England självt och dess största statsmän ha alltid erkänt detta faktum. Mr. King sade bl. a: "I take the position that in these matters parliament is supreme and that Canada has the same status as Great Britain herself, and that the relation of the ministry of Canada to the representative of the crown is identical with the relation of the ministry of Great Britain to the King."

Vidare påvisade mr. King att det var hans regering som var ansvarig för tullundersökningen och arresteringen och avskedandet av mr. Bisaillon. Allt detta var understökat före den 10 december förra året. Först den 2 februari väknade Stevens till vetskap om att denna sak passade till politisk propaganda och alltsedan dess har Stevens och hans anhängare försökt göra gällande att de äro upphovet till denna husrengöring, men det är en himmelsvidd skillnad mellan "housecleaning and to raise the dust." Mr. King är icke nöjd med att Montreal tullhuset har rensats utan hans strävan går ut på att om han blir återvald kommer tre domare att tillsättas att undersöka alla tullhus inom Canada. Dessa domare skulle utses en från vardera av de ledande partierna liberala, konservativa och progressiva.

Under talets gång gav mr King ett särskilt erkännande till mr. Heaps o. mr Woodsworth, "Winnipeg Labor Members" för deras samarbete i förbindelse med "old age pension" och annan lagstiftning.

Mr. King upplyste att det kommande valet blir vitalt med hänsyn till senatens beskaffenhet. Senaten är redan nu ett hinder vid viktiga frågors lösning och blir så i högre grad om de konservativa gå in med majoritet vid kommande val. Det bör ligga hela landets befolkning om hjärtat att inrösta en liberal regering och dymedelst tillförsäkras senatreform och lagar fördelaktiga för alla klasser inom Canadas gränser.

Adolphius.

Veteskörden väntas bli något mindre än fjolårets.

(Forts. fr. sid. 1.)

gen i år väntas bliva densamma som förlidet år.

I Frankrike säges veteskörden vara mindre än förlidet års, och nämnda land kommer troligen att även under instundande vinter importera vete.

I Tyskland hava stora veteareale härjats av översvämningar med följd att man även från detta håll kan vänta sig betydande beställningar på brödsäd.

I Indien förutser man en veteskörd stor nog att endast tillfredsställa landets inhemska behov och den indiska veteskörden kommer därför icke att spela någon roll å exportmarknaden. Rapporten slutar med att påpeka att man icke har någon orsak vänta ett prisfall å vete, utan att man däremot äger alla förutsättningar för en prishöjning så långt det canadensiska vetet angår.

EN FÖRSLAGEN BEDRAGARE.

Ett väl förberett bedrägeri har en parisjuvelerare utsatts för, och det egendomligaste är, att även om gärningsmannen skulle upptäckas, är det fullkomligt omöjligt att åtala honom för någon brottslig handling.

För ett år sedan infann sig en främmande och synbarligen mycket förmögen person hos juveleraren i fråga och inköpte en särdeles vacker och även ledes dyrbar pärla. Betalningen skedde med en check, vilken emellertid inlöstes i bästa ordning. För en tid sedan uppenbarade sig kunden i fråga ånyo och talade då om, att pärlan varit föremål för så allmän beundran, att han beslutat sig för att, därest han kunde få köpa maken, borttaga den från sin bröstnål och jämte den nya pärlan låta de båda bli ett par örhängen åt hustrun.

Juveleraren, som hade kvar en noggrann beskrivning av pärlan, förklarade, att det skulle bli svårt och mycket dyrbart att finna ett tillfredsställande motstycke, men den förmögne främlingen förklarade, att kostnaden icke utgjorde något hinder.

Efter åtskilligt sökande påträffade juveleraren emellertid en ny pärla, vilken betingade 50 proc. högre pris än den första pärlan, men som också noggrannt motsvarade denna. Fullt tillfredsställd betalade juveleraren det höga priset, säkerligen i avsikt att tillägga ytterligare 50 procent, när den noble kunden kom tillbaka. Men han låter ännu vänta på sig, ty pärlan var identisk med den juveleraren för något år sedan sålt till den förnäme kunden, som alltså visade sig vara en ytterst raffinerad bedragare.

Sedan den s. k. Dawesplanen började tillämpas i Tyskland har nämnda land i utlandet erhållit lån å inalles nära $1.000,000,000. Största lånet under de 18 månader, som ändade den 30 sistlidne juni, var 417,600,000 från Amerika. Övriga länder allt efter storleken av lånen voro Holland, England, Schweiz och Sverige.

Från idrottsvärlden.

Jimmy de Forrest, Firpos f. d. tränare, har erbjudit sig att bli Harry Perssons tränare i Amerika.

Nytt världsrekord på 1,000 m. Vid idrottstävlingar i Paris härom dagen satte Baraton nytt världsrekord på 1,000 meter med tiden 2 minuter 27, 2-5 sek.

Gertrude Ederle, en amerikanska, lyckades den 6 dennes simma över engelska kanalen. Hon tillryggalade sträckan mellan Gris-Nez, Frankrike, och Kingdown, England, på 14 timmar och 31 minuter, vilken tid utgör rekord. Hon är den enda kvinna som lyckats simmande taga sig över Kanalen.

Andra kvinnoolympiaden i Göteborg har hittills fått mottaga 125 anmälningar från Belgien, England, Frankrike, Italien, Japan, Jugoslavien, Polen, Polen, Tjeckoslovakiet och Sverige. Det är dubbelt så många land som första gången, då endast England, Frankrike, Tjeckoslovakiet och U. S. A. voro med. Man väntar ytterligare anmälningar från Canada, Finland, Schweiz och Tyskland.

Världs- och europamästare i boxning. Internationella Boxningsunionen höll på fredagen den 9 juli årskongress i Paris varvid som årets världsmästare förklarades från flugvikt och uppåt: La Barba, Rosenberg, Kaplan, Mandel, Latzo, Tiger Flowers, Berlenbach, Dempsey. Till Europamästare korades Elby Clark, Scillie, Roatis, Vinez, Bosisio, Devos, Vant, Hoff, Paolino.

Tungviktsupptäckter är le dernier cri inom svensk boxning. Vid en uppvisning hållen av John Strand i Bollnäs midsommardagen gick "Norrlandsyrvädret" två ronder mot en hr. T. Lindblom från Malmberget med det illustra smeknamnet "Carpentier... Det nyahoppet fick enligt var som meddelas "trots Strands parader in många om oek mindre effektiva slag."

Harry Person som reste till Catskills så gott som genast efter sin ankomst till New York, har nu återkommit till New York, och kommer att lägga sig i träning på Long Island hos Jimmie De Forrest. Persons första "fight" kommer troligen att stå mot Johnny Risko, vilket lovar att bliva en god "fight". Risko är en god man, varför H. P. får bereda sig på ett hårt jobb.

Norske simmaren vann ej målet. Norske simmaren Olaf Farstad, som kl. 10:43 torsdagen den 29 juli från Cape Gris-Nez å franska sidan av engelska kanalen började sin simfärd mot Dover, England, tvingades att nära målet giva upp försöket att "krossa" kanalen. Han var blott en och en halv mil från engelska kusten när han kl. 3 på fredags morgonen måste ge tappt. Men det var dock ett modigt rekord. Flera stå färdiga att även i år kämpa för äran att simma över kanalen på kortaste tiden.

Arne Borg vann nyligen championship i en mils simning i Philadelphia. Han simmade runt bassängen på 21:46 2-5, vilket är 48 sek kortare tid än hans föregående världsrekord, som sattes 1924 i Australien. — Borg satte dagen förut rekord i 880 yards free style simning. Hans tid var 10:38 2-5, som är 5 1-5 sek. kortare än hans förra rekord. — Ett nytt världsrekord sattes av Borg lördagen den 31 juli i det han i relay-simning med Johnny Weismuller, Perry McGilvray och Albert Schwatz kom in på 9:48 3-5 (½ mil.)

HURU JOHN ERICSSON BEVARADE SITT SVENSKA MODERSMÅL

Sitt gamla fädernesland Sverige älskade John Ericsson — skrives i en tidningsruna över honom — med en tillgivenhet, som nästan gick ända till passion och med åren snarare till- än avtog. Sitt svenska modersmål kunde han efter mer än 60 år tala lika rent som när han lämnade fädernesländet, och det brakte honom ordentligt i eld och lågor, när någon satte i fråga, att han skulle glömt det. "Jag är så helt och hållet svensk," skrev han på 60-talet mitt under sina triumfer i Amerika, "att jag ej kan fördraga, att man tror mig ha glömt eller för något annat åsidosatt mitt vackra modersmål, "ärans och hjältarnas språk."

Engelska konungen och drottningen hade nyligen ordnat ett s. k. garden party i Buckingham slottspark, till vilket inbjudits 5,000 gäster, däribland 500 amerikaner.

Sänd Er Säd
till
UNITED GRAIN GROWERS Ltd
Winnipeg
Bank of Hamilton Chambers
Calgary
Lougheed Building
Få största möjliga skydd